

Preus de subscripció

En Barcelona. . . 1'00 ptas. trimestre
 Resto Catalunya. 1'50 » »
 Resto d' Espanya 2'00 » »
 Extranger. . . 15'00 » 1' any.

DIRECCIÓ

Viladomat, 164, 4.^{rt}, 1.ra

ADMINISTRACIÓ

Tallers, núm. 45, 1.er

Preus de cada número

Número corrent. 10 centims
 Id. atrassat. 15 id.
 Sucursal pèra cartas y avisos:
 en l' Arxiu l'irich-dramàtic de don
 J. Gelabert, Unió, 5, 3.er, 2.na.

Ultima advertencia

A 'ls pochs subscriptors de fora y a 'ls corresponsals que no han fet cás de las anteriors, se 'ls prevé que si avans de dijous vinent no remeten lo que deuen ó no escriuhen, lo número de dissapte 6 d' Octubre dirá lo que cada hu d' ells quedarà debent, y no se 'ls enviará més LO TEATRO CATALA.

Nostra Sra. de las Mercés

Sens dupte que 'l lector se creurá anem á fer lo panegíric de nostra Excelsa Patrona, enumerant los favors que de sa divina gracia hem rebut y 'ls actes en que ab sa intercessió hem obtingut de Dèu l' ajuda. No; res d' això. Anem única y esclussivament á cumplir nostra missió de crítics musicals, donant d' eixa manera proba evident de lo indispensable que es que la imparcial crítica deixi sentir sa influencia dintre 'l temple de 'l Senyor, á l' objecte de desterrar certas aberracions artístiques que 's cometen, amparats sos autors, per la inveterada costum de mirar ab desdeny tot lo que á la iglesia 's refereix.

En lo cás present se tracta de 'l estreno d' una missa de gloria de 'l Sr. Cassadó, ajudant, segon nos han dit, de 'l reputadíssim mestre Frígola.

Nos va sorpendrer en una gran manera lleir en los diaris d' aquesta ciutat que 'l Sr. Cassadó havia

escrit una missa á gran orquesta y per una festivitat tan senyalada com es la de Nostra Sra. de las Mercés, quant tot lo mes á que s' havia atrevit lo citat senyor, era á escriure algun coro á veus solas per la societat coral de que es director. (Un altre día, si á Dèu plau, publicarem alguns datos de la vida artística d' aquest senyor y direm cóm y de quina manera va entrar á la direcció de *Paz y Esperanza*.)

Y 'ns va estranyar la nova—repetim—perque las composicions corals de 'l Sr. Cassadó (que són pocas) están empedradas de faltas d' armonía; las veus se crusan; algunas vegadas los barítonos están á sota 'ls baixos; otras están á sobra 'ls segons tenors, y aixís queda establerta una confusió de la qual ne surt la armonía motejada y l' oído y 'l bon gust burlats.

Tenint, donchs, aquets antecedents artístichs de 'l Sr. Cassadó, ¿cóm no 'ns tenia de causar admiració véurer lo salt tan gran que en un instant donaba?

La primera idea fou de que no sería instrumentada per ell (nos consta que no coneix l' instrumentació) y que, per lo tant, deixaria molt que desitjar com á obra purament de música litúrgica, en la qual deuen unir-se lo significat de la lletra y la melódica sublimitat conceptiva ab la gravetat de sa majestuosa forma.

Y ab aquesta impressió assistirem dilluns á la iglesia de la Mercé,

A 'ls primers compassos que precedeixen a 'ls *kyries* ja surtírem de duptes: vejérem á l' instant a 'l senyor Cassadó.

Tendencias á la ampulositat, desitjos de semblar gran, formas que recordan composicions d' altres autors, ganas de semblar sabi embrollant fins a 'l *máxim* la sonoritat de 'ls acords, desconeixement complet de l' equilibri orquestral, ignorancia de las mes conegudas combinacions instrumentals y, per fi, en tota la missa no s' hi sent una frase que recordi a 'l creient un acte tan sols de nostra fé á las sacrosantas máximas de 'l cristianisme. Y á tota aquesta

falta de filosofia hi sobressurt la carencia d' originalitat.

L' *Incarnatus*, la pessa de mes efecte de la missa per ferla cantar per un coro de tiples sostenint los violoncellòs la tónica com á pedal, no tingué que pensarla molt lo Sr. Cassadó, ja que l' ha sentida á dotzenas de vegadas, pero mes inspirada que la seva, en la magistral missa de l' eminent mestre Frigola.

En lo *Benedictus* á veus solas, doná probas de son númen y originalitat, apropiantse per sa obra d' un passatge de M^{re}yerbeer. ¡Y pensar que d' un acte aixís, qual qualificació pena 'l Códich, hi ha diari qui 'n diu *feliz atrevimiento!*

De la execució res direm. Per regla general—y aquella no fón la excepció—surten las obras religiosas en lo temple ni molt ajustadas, ni molt afuadas, ni molt sobradas d' expressió.

En resum: la missa de 'l Sr. Cassadó es un treball que no mereix ser executat en una festa parroquial y per la qual l' Ajuntament entrega determinada cantitat; com tampoch mereix que per' executarla los músichs perdin lo temps ensajant.

Nosaltres farem una súplica per si la Il^{tre}. Obra, lo senyor rector y 'l mestre de capella Sr. Frigoli creuhén convenient recordarla en cassos com lo present.

En funcions de verdader compromís 'hont s' hi juga 'l nom y la reputació artística de la capella y son mestre, no admetin may obras que sols se poden sentir a' l piano y entre quatre amichs.

Tot lo demás es burlarse de 'l públich, donar ayre á la vanitat y fer passar un mal rato á l' auditori.

Però com que, segons diu una cansó popular catalana

«no hi ha lliuri sense flor,
ni roser sense poncella,
ni dama sense galán,
ni barco sense bandera.

en l' ofertori, com oassis en lo desert, lo mestre Frigola 'ns doná la flor de 'l lliuri, de 'l roser la poncella, lo galán de la dama y per fi ab má nervuda aixecá la bandera de son baixell que aprop estava de naufragar, fentnos sentir son incomparable *Idili*.

¡Pobre capella de la Mercé si no tingués altras composicions que las de 'l Sr. Cassadó pera sostenir la fama de reputada que de molts anys té adquirida.

MODEST VIDAL.

ESTRENOS CATALANS

Romea.—*La font de 'n Bori*, comedia en un acte, de D. ERNEST SOLER DE LAS CASAS.

Aquet teatro ha inaugurat las funcions de la present temporada ab un ple á vessar. Alguns actors foren saludats ab aplausos a' l presentarse en escena.

Després de la representació de 'l drama castellá *Adriana*, en que la Sra. Mena s' distingí molt, s' estrená l' idili de 'l jove Sr. Soler de las Casas, *La font de 'n Bori*. En aquesta obra, si be s' hi nóta falta de xiste y mohiment escénich en sa segona meytat, en cambi sobressurt per l' argument ben trobat y l' esperit catalanista que respira, presentant en la escena 'l coro a' l ensajar las *caramellas*. Hi ha alguns tipos molt ben apuntats, no pót negarse; pero altres no tant. Per exemple 'l personatge que representa 'l senyor Capdevila—lo Sr. Rector—qu' es un poch fals.

Los actors encarregats de 'l desempenyo, demostra-

ren estar molt empapats de l' obra. Sobressurtiren los Srs. Soler, Fuentes, Pinós y Serrallara. Aquest últim (de pas siga dit) ha estat molt ben rebut pe 'l públich d' aquest teatro.

L' autor y 'ls actors foren demanats ab insistencia a' l acabar la comedia.

Granvia.—*La fiera malvada*, monólech de don LLUIS MILLÁ.

En la funció á benefici de 'i actor Sr. Güell s' estrená aquet monólech en vers castellá y prosa catalana, original de 'l Sr. Millá.

L' esmentat monólech no va ser gayre ben rebut pe 'l públich, á causa de saberlo poch son executor que s' apartaba á voltas de lo que devia dir.

Nosaltres per nostra part direm que val bastant y que conté abundants xistes, puig tinguérem ocasió de lleir l' exemplar imprès que en aquell día estába publicat.

La fiera malvada es d' aquellas obretas que mereixen ser molt ben sapigudas, á fi de que 'l publich se fixi bè en tots los detalls que ha de fer qui las interpreta.

Es un quadro tret de la realitat, y si fa gracia contemplar la escena a' l viu en las plassas y carrers, com hem vist molts vegadas en aquesta capital, mes ne pót fer 'sent com es ben acomodat l' assumptó á la escena catalana.—Jo.

La Pubilleta

(RONDALLA DE 'L SIGLE XII.)

¡Si es bonica la pubilla,
la pubilla de 'l Antón!
Los fadrins y fradinetas
prou que hu dihen per 'l entorn.
Es senzilla com la rosa;
tè de 'l lliuri la frescor;
n' es lleugera com l' aucella
qu' en lo bosch brinca pe 'ls tronchs.
N' es xamosa y riallera
com lo cel quant surt lo Sol.
Y, en fi, tè tan pura l' ànima
com pur es lo mateix or.

Diuen que un Compte á la noya
l' estima, que hi está foll
y á l' Antón l' ha demanada
per esposa fa pochs jorns.

D' allavors diu que l' Agneta
plora sempre sens consol,
y plorant, mentres se queixa
deix' senti' ab tendresa un nom.

Es de qui ple d' esperansas
que 'l temps ne cubreix de dól,
lluny se troba de la vila
pensant sols en son amor,
amor que d' allí l' allunya
pera qui va buscant sort;
y avuy diu fineix lo plasso
de tornar á veni' a' l lloch.

Lo Compte tè la paraula
de l' Antón: si a' l fersse fosh
lo donzell no tórna, 'l noble
podrá ser de l' Agna espós.

Surt la lluna trista y blanca
y aclareix los nuvolots
qu' en lo blau de 'l cel divagan
com si fossin negres corps.
Tot lo camí de la vila
n' ilumina ab sa claror:
a' l mitj d' ell una creu s' alsa
venerada, y de genolls

en son peu á un hom s' hi mira
que resant está ab fervor,
en tant que d' una campana
se sent l' acompassat toth.

L' hom' aquell besa la creu,
s' alsa ja, y á poch á poch
vers a'l poble fentne via
entra en ell ple d' emoció.

A una dona á l' entrar troba.

Li pregunta:—¿Y l' Agna?—Ha mort—
li contesta,—fentli á trossos
tan seca resposta 'l cor.

—¿De qué ha mort?—ell li replica
tot frenétich y frisés.

—¡Ha mort d' amor la pobreta:
ha mort ¡pobrel de tristor.

Un ayment diu que tenia
y enganyada per ell fou.—

Anhelant, ple de congoixa
lo viandant diu tot confós:

—¿Y es l' Agnetta ja enterrada?

—¡No hu es encara!—Tantost,

sent aixó l' home, la deixa
posantse á córrer com boig,

y cridant «¡Agna, ma vida!»

á la iglesia arriba, groch,

pantejant, cansat, sens esma;

entra dins de 'l sagrat lloch

y ab una sola mirada

prompte abarca sa extensió

veient allí un hermós túmbol,

cercat de ciris y flors

'hont lo cos de l' Agna 's troba

com un ángel magestuós.

Sobre d' ell furios se llença

acariciantlo ab petons,

llesant jays! plens d' amargura

y tendras exclamacions:

y absorvent ab sa mirada

l' hermosura sens color

d' aquell rostre ja sols marbre,

núvol, terra sombra sols...

á 'l esclat de tanta pena

cria:—¡Agna, fesme lloch!...

Y cayguent tots dos per terra

se enllassaren, los dos, morts.

ALFRED PASCUAL.

REVISTA DE ESPECTACLES

Novedats.—Las obras de la setmana han si-
hat *Il Trovatore* y *Un ballo in maschera*.

En la primera leren gala de sas condicions artísti-
cas las Sras. Aymó y Juliá, interpretant á la perfec-
ció los papers de *Leonor* y *Azucena*.

Lo tenor Ottaviani desempeñá ab mólt acert lo
paper de *Manrique*, entussiasmant á 'l públich per la
valentia y seguritat en atacar la tan coneguda *Ma-
dre infelice*.

Pocas vegadas havíam sentit aquesta pessa tan ben
cantada.

Lo barítono Ferrari, ab sa extensa y ben timbrada
veu, arrodoni 'l quadro de l' éxit.

En *Un ballo* segueixen la Sra. Carolli 'sent aplau-
dida y la Srta. Wermez l' artista mimada de 'l pú-
blich.

Tivoli.—Pocas vegadas hem vist aquest teatro
tan concorregut com en la nit de 'l divendres de la
setmana pasada ab motiu de 'l benefici de la simpá-
tica y aplaudida primera tiple Sta Joana Martínez
Perlá.

Se representá la sarsuela *Miss Robinson*, fent la be-
neficiada 'l paper de protagonista.

En algunas obras de verdader compromís, com en
La telefonista, hem pogut véurer á la Srta. Martínez

emportarsen ab sa peculiar manera de dir l' atenció
de 'l públich que admirat l' ha seguida pas á pas;
pero en la difícil obra de Grané y Warney ha aumen-
tat mes si es possible la reputació de verdadera artis-
ta de primera.

Sa veu no es estrident, ni xillona; no es molta la
cantitat; pero surt de sa garganta diáfana, puríssi-
ma, atelpada; incapás per son volúmen de dominar
una situació, sempre tó prou condicions pera fer-
sa aplaudir escampant per tot indret la gracia, la
intenció y galanura en emitir los importants conceptes
musicals.

Pero nos hem apartat de nostre objectiu: perdonin
ostres lectors la digressió.

En anteriors revistes hem dit com executa *Miss
Robinson* la Srta. Martínez.

La única novetat fou la colaboració que prestaren
la Sra. Ruanova y 'l Sr. Visconti á la beneficiada.

La primera cantá ab molta pulcritud y sentiment
dos valsos empedrats de dificultats d' execució, que
salvá de una manera magistral.

A lo repetició fou regalat un artístich pomell de
flors naturals.

Lo Sr. Visconti llensá ó dejó l' inmens caudal de
sentiment artístich que atesora sa encara jove ima-
ginació.

La beneficiada, en lo wals de la sarsuela *Eloisa y
Abelardo*, patentisá una vegada mes las qualitats que
á 'l principi deixem apuntadas.

A 'l final colomas de variats colors aletejaban per
'l espay, flors y rams de llorer cubrian l' empostissat
de 'l escena, mentres la Srta. Martínez emocionada
en grau superlatiu, se dirijia á 'l públich dient que
jamay olvidaria las atencions de que era objecte.

Valiosos y artístichs regalos li foren donats, 'sent
ells testimoni de las móltas y merescudas simpatías
ab que entre 'l públich compte.

—Y va 'l segon benefici.

Lo popular tenor Sr. Gamero lo doná dimars ab
Miss Robinson y *Los africanistas*.

Inútil creyem dir que ben clá veje 'l beneficiat las
moltíssimas simpatías que tó entre la concurrencia
que assiduament assisteix á las funcions d' aquest
teatro. Tingué la mar de regalos.

—Y va 'l tercer.

Aquest fou pera 'l Sr. A'cántara, y lo doná dime-
cres ab *Miss Robinson* y *El suicidio de Alejo*.

Com en l' anterior, lo públich li tributá calorosos
aplausos y fou objecte de artístichs regalos.

—De 'l quart y de 'l quint, Carbonell y Pretel, ne
parlarem la setmana vinent.—A DE LA F.

Eldorado.—Dissapte passat s' inaugurá la
temporada d' iveren en aquest teatro.

Las reformas de 'l local han estat en part acerta-
das. La de colocar la orquesta fora la vista de 'l pú-
blich, no tingué, com no debía, aceptació. Ab mólt
acert la empresa posá las cosas en son primer estat.

En lo número vinent parlarem de 'ls artistas.

GLORIA... Y POLLASTRES

HUMORADA

L' home quant petit demostra
lo que vol se' en aquet món:
si ara tan sols un segon
me presteu l' atenció vostra,

penso donar bona mostra
sense pena ni fatich
de que es exacte quant dich,
y per fe'ho no he d' esforsarme
mentres volgueu escoltarme
lo que vaig á deixá' escrit.

Naix un nin y en sa infantesa
indica ben clarament
si tindrà gayre talent
en la edat de juvenesa.
Si despunta per sabiesa,
aqueix nin podrà arribar
en degut temps á estudiar
ab profit y ab gran fortuna,
y assegurars' pót tot d' una
qu' afany de gloria tindrà.

Un altre no t'è passió
pe'ls llibres de cap manera
y sempre la ocasió espera
de jugá' ab gran afició.
Quant no juga, en un recó
s' está sol ab lo cap baix
y si pót se 'n va a' l' calaix
á buscar llonguet, pá ó coca.
Per gloria aqueix no 's sofoca:
tot lo més, será un bastaix

Ne véus un que vól estar
petit ab altra quitxalla
y simula una batalla
fent peleas per jugar.
Sempre desitja guanyar
y jamáy quedar vensut.
Doncas es prou sapigut
que la milícia ja 'l crida
y que la gloria 'l convida
si persisteix resolut.

Los llibres són los companys
d' un altre que, anant á l' aula
escolta atent la paraula
de 'l seu mestre en sos curts anys..
No s' han pas de passá' afany
ni cal tenir cap caboria
si aqueix petit té memoria,
per' poder pronosticá'
que l' estudi li farà
alcansar dias de gloria.

Semblant afany té per norma
lo nen amich de dibuix
y 'l que té desitj no flux
de saber en altra forma
La aplicació es la qu' informa
lo que un noy arriba á se;
si dibuixar li plau bé
y si figuras se mira
y aucas y ninots regira,
la gloria pintada té.

O sino enginyer será,
arquitecte ó mestre de obras,
y á paletas y manobras
feyna sempre podrà dar;
ó en altre cas prou farà
esculturas á dotzenas
de sants ó be d' altrás menas
quant los estudis acabi,
'sent en Bellas Arts un sabi
que tindrà gloria á mans plenas.

Qui de xich es batxiller
y gramática li agrada,
no es estrany que una vegada
arribi Batxiller á ser,
cosa en exámens guanyada.
La gloria li pót venir
després de 'l Batxillerat
quant arribi á se' advocat,
qual titol podrà obtenir
si ab l' estudi l' ha alcansat.

¿Veyeune un que mólt va á missa,
que 'l fum de l' incens l' encanta,
qn' busca una vida santa
sense trobá' anyoradiassa
vida alegre que l' espanta?

Donchs aqueix vól ser rector,
sagristá, doctó ó canonje,
y, si es noya, aspira á monja,
trobant en la religió
sa anhelada mitja tronja.

Lo qui llegeix redolins
y xaradas endevina,
que per fé' un vers s' amohina
quant encara no sab quins
fa sa musa peregrina,
desitja á l' arribá' á gran
sè' un Quevedo, un Calderón,
que, si bé no sab que són,
ha sentit que valen tant
le primer com lo segón.

Y qui recita poesias
á 'l colegi quant petit,
sense qu' ho hagi presumit,
á 'l cap d' anys, mesos ó dias
se trobará decidit
ab resolta voluntat
á ocupá' un lloch en la historia
de l' actor, que deix memoria
de son valer, impulsat
per afany de diné y gloria.

Lo nen demostra, donchs, qué será l' home
quant, per tenir mes anys, ja nen no sia,
tant si l' instint ó l' afició que 'l guia
'l du á ser militar ú home de ploma,

com si 'l teatro comensant per broma
penetra ab honra á 'l temple de Talia,
com si l' instint qu' en son pensament, nia
d' amor á Bellas Arts de 'l tot lo dòma.

Qui vól ser capella, cosa es notoria
que gloria eterna véu lluhí' en son astre;
pero tots aquets de qu' ara he fet memoria

tindrian com á mólt funest desastre
—fins vivint alentats d' afany de gloria,—
no barreja' ab la gloria..... algún pollastre.

JOAN PERELLÓ Y ORTEGA.

SECCIÓ DE 'L PIROTÉCNICH

A 'l parlar de 'l penúltim concert d' Euterpe en
lo núm. 192 d' aquest periódich y copiar las estrofas
de la poesia *La Redempció d' Africa*, 's posá *L' Iberia*
en lloch de *Liberia*.

Ab aquest motiu *El Eco de Euterpe* en son número
de 'l 24 d' aquest mes, fa notar la equivocació, té pietat
y obra curs de *Geografia elemental* per' fer saber
que Liberia es un petit estat africá.

L' autor de la revista que conté la errada ja ho sab
ahont es Liberia: qui no ho sabia per lo vist són lo
caixista y 'l corrector.

Pero potser creyan, com Dumas, que l' África co-
mensa en los Pirineus, y allavoras resultaría que *L' Iberia*
seria Africa lo mateix que Liberia.

No sóch cap Onofroff per endeviar lo pensament
de los que treballan en la impremta.

De tots modos, gracias per la suposició... y per la
llissoneta geográfica.

L' altre vespre vaig anar á l' Olimpo á véurer la
funció de 'l *Centro Condal*,

No 's pensin ara que valga ferne ressenya: la fa
pluma mejor cortada que la mia y no m' agrada ficar-
me alla hont no 'm pertoca.

Pero vull dir que 'm va sorprendrer que 'l senyor
Barceló (jove que fa molts detalls acertats quant re-
presenta), a' l ballar lo *schotis* en *Los descamisados*, ne
fes un que, la vritat, no hi vaig veurer lo taló,... dich,
la punta, perque 'l taló si que 'l vaig veurer, perque
'l va ensenyar, tocántse'l, tres vegadas,

Potsé ho feya per encàrrech d' un *maestro de obra prima* ó d' algun aficionat... *sabater*.

Hi ha escriptors que sense ser músichs tenen molts bemols.

Y alguns són, ó semblan, periodistas.

Un d' aquets escriu á *La Esquella*, y escribinthi posa en ridícul á la Redacció.

De no ser aixís, no 's donaria de menos de discutir ab redactors d' altres setmanaris de 'l seu estil y de la seva mateixa classe, ilustrada y satírica.

Dich això, perque no 's digna voler entrar en polémica ab un redactor de *La Tomasa* que surt á la defensa de l' escriptor Sr. Guasch á qui *La Esquella* havia atacat.

Pretexta que 'l tal escriptor, per' arribar á *La Esquella* encara no ha prés la alternativa.

¡Tiba, tiba, tiba!

¡No sabia jo que 'ls periodistas estiguessin a'l nivell de 'ls toreros!

Ni que sigués mes noble y honrés disputar ab un *Insensat*, cosa que *La Esquella* ha fet, que no pas ab *La Tomasa* que per ser una *campana* pót sonar ab mes bon timbre que una *esquella*.

Ab menos orgull periodístich y ab rahons contundents podia apagarli la veu: no fujint d' estudi.

Recordi *La Esquella* á son escriptor inflat com bambolla de sabó que, fins tractantse d' escriptors petits, cada uno de nos vale tanto como vos, y todos juntos más que vos.

LO POLVORISTA.

Recort d' una excursió

A LAS GUILLERÍAS Y A 'L MONTSENY

(Acabament.)

A sants y á minyons, no 'ls prometis si no 'ls dons, diu un adagi. Per lo tant, prometèrem á nostres llegidors relatarlosi alguns fruyts mes de la nostra excursió, y avuy estem posats á cumplir, engandayant dugas tradicions populars y alguna altra cansoneta, popular també, de la col·lecció que 'n fèrem.

Lo fantasma de 'l sot de 'l Begis

No molt distant de 'l convent de Sant Salvi (lloch ahont nos contaren estas tradicions), hi ha una clotada que hi remoreja fresquívola la riera de Cladells, voltada de ramorosos arbres que en temps d' estiu embelleixen de veras aquell lloch.

Donchs d' allá 's conta, que, un día surtiren varios pargosos á cassar lo porch-senglá, y era cap a'l cayent de la tarde; seguiren lo voral de la riera, y a'l arribar a'l lloch citat, vegueren un bulto entre 'ls arbres: creyent-se qu' era 'l senglá, endressaren llurs armas vers ell; ressonaren algunas detonacions y un xisclat las acompañá: corregueren, festius vers lo bulto y ab greu pena reconeixeren que no era un senglá lo que veyen, sino un sèr com ells, y bastant conegut d' ells, l' amo de 'l Begis, masía rica de la parroquia, que havia surtit aquella tarde á dar un vol á sa propietat y passant per sota 'ls arbres s' ajupí, per apremiant necessitat, y fou quan creyentse los demés que era 'l senglá, lo mataren ab no poch sentiment.

De llavors ensá que á las nits surtia un fantasma; abrigat ab un llensol voltaba la clotada, 's paraba devant la casa de 'l Begis y luego pujaba fins a'l convent de Sant Salvi. Per cert que a'ls frares diu que no 'ls agradaba massa y cert día resolguèren surtit uns quants y ab aygua beneyta y oracions lograren que parés la surtida.

Alguns asseguran que d' ensá que 'ls frares són fora

de 'l convent, han vist lo fantasma. Mes nosaltres direm que molts vegadas hem passat per aquell lloch y en hora avansada de la nit, y no hem vist cap fantasma, ni cosa que se hi semblés.

Lo Camp de l' Arit

Está situada eixa planuria extensa, en la parroquia de Santa Margarida de Vellors, y en mitj d' ella l' hermita de Ntra. Senyora de 'l Padró.

D' ella 's conta, que, a'l punt de las dotze de la nit, las pedras se tornaban d' or y plata, y las encantadas que habitaban per aquells afraus, las arplegaban y aixecaren un palau encantat. Molts eran las personas que anaban á visitarlo de días (ja que á las dotze de la nit sas portas se tancaban y 'l pobre que 's trobaba dintre quedaba encantat), per' admirar las maravellas, que á dintre d' ell hi havia.

Un príncep feu un llarch viatge, s'escaygué á passar per allá á mitja nit y a'l véurer l' estol de fadas y alojas que cantaban y saltaban, s' enamorá d' una de tal manera, que cada nit s' hi deixaba caurer y no 's podia tráurer de sa imaginació aquella imatge que era son ensomni y única felis esperansa, segons deya ell. Això d' anarhi cada día durá mes de sis setmanas; arribaban missatjes pe'l príncep perque son pare volia que tornés á son palau, puig lo necessitava; mes ell no podia deixar aquells afraus, perque 'l recort y 'l plaher de véurer son amor no 'l deixaba marxar. Cert día sentí á dir qu' era lliure l' entrada a'l palau encantat, cosa qu' ell miraba molt, y, content ell d' això, marxá á passos dobles vers lo palau. Y era bastant tart; entrá á dintre y vejà las fadas, transformadas en ricas estátuas de marbre y va regonéixer la seva aymada, s' ajenollá á sos peus y la miraba embadalit, estonas, fins horas enteras. Per fi tocaren las dotze, y ell no 's recordá de marxar: s' animaren totas las estátuas y la seva lo mirá sonriguent, y li digué:

Príncep, si es vritat que m' estimas y vols ab mí casarte, segueix las ordres que't donaré per desencantarme.

Ell ho va fer y a'l cap de vuyt días s' emportaba la fada que allavors era una princesa que sa mila madrasstra la feu encantar perque 'l rey estimaba mes á n' ella que a'ls altres fills.

Se casaren y foren molt felissos.

Una de las cansonetas que arplegárem á Montseny, es pastoril, pera cantarse per Nadal, bastant bonica y tendra. Aquí la tenen, llegidors; saboréjintla:

Quant lo bon Jesús fou nat
los ángels ho anunciaban:
una gitana ho sabé,
un pastoret li contaba.
Ella ja ho ha anat á dir,
¡ay! á tres ó quatre d' altrás;
—Gitanas, ¿voleu venir?
puig farem bonas balladas
Canyá patablescas
de bon dematí
que fa bona fresca
jo me 'n hi vaig.

Quant ne són á dalt d' un plá
ellas se 'n son assentadas:
la una 'n toca 'l violí,
l' altre 'l tiple y la guitarra.
La una ja n' hi ha ofert
dos cordoners y una faixa,
l' altre també n' hi ha ofert
dugas gallinas robadas.
Canyá patablescas
de bon matí,
que fa bona fresca,
jo me 'n hi vaig.

Molts altrás son las joyas de literatura popular que tenim d' eixa regió de Catalunya, tan hermosa y pintoresca com visitada en temps d' estiu. D' en tant en tant procurarem publicarlas, pera que, 'ls aficionats a'l Folklore pogan saborejarlas á pler. Pera 'vuy prou, un altre día satisfarem la curiositat de 'l públich entussiasmat á eixa secció, que á la vista no te rés de bonica pero que en lo fondo porta són mérit.

ANTÓN BUSQUETS Y PUNSET.

COMUNICAT

Hem rebut pèra sa inserció la següent carta, de la qual son firmant assumeix la responsabilitat:

Sr. Director de LO TEATRO CATALA.

Molt Sr. meu y de ma major consideració: Adjunt á la present tinch lo gust d' enviarli un exemplar de 'l monólech titulat *La fiera malvada*, que en la nit de son estreno en lo teatro *Gran-via* (21 de 'l corrent) la *claque* va reventar ab son patejament, fins á l' extrem de no deixar acabar la representació.

Ara be: lo que l' autor de l' obra vol fer constar, es que l' actor encarregat de 'l desempenyo, no 'n sabia ni 'n va dir una paraula de lo escrit. Aixís, donchs, no pot saberse si l' obreta es bona ó dolenta.

Per altra part, la *opació* estava preparada. ¡Cosas de teatrol..

A l' autor varen amagarli y cambiarli las horas d' ensaig.

Lo monólech va ésser anunciat malament, ab títol equivocac: puig á la vegada que un periódich deya *La fiera maltratada*, altres portaban *Azañas de una fiera*. ¡Azañas, sense H! Es ahont se véu la ma de l' empresari de 'l teatro, l' eminent autor de *El duo con la sultana*, D. Bruno Güell, que es lo suficient Bru...no per escriurer aixís y molt mes malament. N'ha donat probas.

Entremitj d' això, no hi faltá en la part activa algun ¡Eureka! de la literatura que té molt temps perdut vigilant l' éxit de sas obras, que logian representarse perdonant ó disminuint los drets de representació.

Perque aixís consti, firmo y quedo de vosté S. S. S.,

LLUIS MILLA.

Barcelona, 23 Septiembre 1894.

LO GAT Y LA RATA

(FABULETA)

Una rata fujia.
d' un baylet que a'l darrera seu corria
y fujint va amagarse
per una gatonera, y va trobarse
ab un gat famolench que, 'sent de 'ls grossos,
se la *endrapá* sense deixar ni 'ls ossos.

Fujint d' un gran perill, mira, lector,
no 't fiquis en un altre de pitjor.

JOSEPH PONT Y ESPASA.

REPERTORI DE FORA

Mataró 26 de Septiembre.

La companyia de 'l Sr. Tntau aquestas festas s' ha despedit, donant diumenge 'l drama *La Pasionaria* y la comedia de 'l Sr. Gumá, *Ni la teva ni la meua*. En la primera, la dama Sra. Clemente va estar admirable y ben segura de 'l seu paper y 'ls demés bastant bé. En *Ni la teva ni la meua* 'l Sr. Tressols hi va fer un criat de debó y ab molt salero, perque si ell vol ho fa bé. Respecte á criats dech dir que hi ha hagut festas que 'ls prospectes deyan per exemple: «Sr. Tressols... tal fulano» y arribant la funció feya un paper insignificant y 'l que estava repartit á ell lo feya un' altra. Aixó no s' ha de fer: hu dich ara que ja han acabat perque un' altra temporada no 's fassi.

Ahí 'ls artistes se despediren ab *La Dida*. La senyora Clemente molt bona *Dida* y tots los demés que hi prengueren part van cumplir: lo públich quedá satisfet.

Segons se diu, tindrem dos diumenges sarsuela per una bona companyia).—E. R.

Vilanova y Geltrú 25 de Septiembre.

Baix la direcció de 'ls Srs. Vega y Aguadé, dissapte 's posá en escena la sarsuela *Campanone*. En la sinfonia, 'l públich va aplaudir ab entusiasme á dit mestre y á la orquesta «La Vilanovesa.» Lo desempenyo va surtir molt bé, distingintse notablement la tiple Sra. Rey y 'l flauta

Magí Olivella. Després de la fermata de tiple y flauta, van sentirse nutrits aplausos, merescuts.

Diumenge á la tarde, *La tempe-tad*. Molt se van distingir, obtenint aplausos, las Sras. Rey y Vallcaneras y 'ls Srs. Aynaud, Bergadá y Bassols. Aquet en lo paper de *Simón*.

A la nit, ab un ple fins á vessar, se executá *Marina*, 'sent molt aplaudida en tota la obra la Sra. Rey, per lo be que va interpretar son paper, y 'ls Srs. Bergadá que estigué á gran altura, Bassols y Gelabert: aquet á la tarde va estar bé; á la nit se li espatllá un poch la veu.

A'l final se dispará un ramillet de focs artificials pe 'l senyor Espinós, que va agradar bastant.

Ahir á la tarde, *Marina* y á la nit, *La Bruja*. En la segona hi va haver de tot, bo y dolent. S' hi pot dir alló:

Esta vez les ha salido un poquito desigual.—F. MESTRES.

S. Martí de Provensals 25 de Provensals.

Amich Director: Avuy comenso á escriurer pèra donarli compte de las novetats teatrals que hi hagi en aquesta població.

Café Saló Enrich.—Diumenge dia 16 tingué funció ab las sarsuelas ¡*Viva mi niña!*, Pascual Bailón y *La salsa de Aniceta*, las quals foren qesempenyadas per las simpáticas Srtas. Vila y Martínez de la Torre y 'ls senyors Ubach y Bona y com á mestre 'l Sr. Larente que va tocar ab molt gust y afinació. La Srta. Vila té una veu molt brillant y un bon estil de cant.

Diumenge passat 's donar també sarsuela, admirablement desempenyada ab molta afinació y gust per la companyia que dirigeix lo tenor cómich Sr. Ubach. Lo programa era: *El hombre es débil*, ¡*Quien fuera libre!* y *Chateau Margaux*.

Cassino Colón.—Diumenge dia 23, tingué lloch una representació de *El juramento*, prenenthi part la senyora Eliodora Salvador (*Maria*), Santigosa (*Baronesa*) y 'ls Srs. Alonso (*Marqués*), Rogent (*Conde*), Prats (*Sebastián*), Pujol (*Cabo Peralta*), Morera (*Carlos*) y coro general. Solament faig especial menció de la Sra. Salvador, que fôu la única que treballá en conciencia: de 'ls demés no cal parlarne.

Després de la funció hi hagué ball de societat fins á la matinada.

La Aliansa.—També sarsuela. Diumenge últim debutá la companyia que dirigeix lo reputat mestre D. Mariano Taberner y 'l primer actor D. Tomás Quero, formantne part la tiple D.ª Josefina Soler. Se representá *El gorro frigio*, obra ben desempenyada per la Srta. Soler, las Sras. Tomás, Ortega y Felisa y 'ls Srs. Quero, López, Peralta, Tuhiller, Biosca, Ferrán y Bosch. *Mam'zelle Nitouche*, també fôu desempenyada ab molt gust per part de 'ls citats artistes y pe 'l coro. Lo barítono senyor Qeral cantá la inspirada romansa de la *La tempestat* y en ella obtingué un aplauso general. Per últim se representá la sarsuela *Caretas y capuchones* per la Srta. Soler, alcansant una avació colossal lo Sr. Quero qu' es un artista que val.

La distingida concurrencia que omplia 'l local, surti satisfeta y ab ganas de que torni la companyia.—J. BARÓ.

REUNIONS PARTICULARS

CENTRE CONDAL (Teatro Olimpo).—Lo diumenge passat se posá en escena la comedia *El señor Gobernador* y la sarsuela *Los Descamisados*.

La execució de la primera va córrer á cárrech de las Sras. Puchol y Guart y Srs. Barceló, Juez, Moreno, Parera, Caut, Señorli, Beleta y Ballescá, los quals surtiren airoso de sos respectius papers, lo-grant un conjunt mes que regular.

Nos permetem observar a'l Sr. Moreno que si alguna altra vegada se li presenta tenir que desempenyar tres personatjes en una mateixa obra, procuri finjir un poch la veu en algún, puig, á ferho com diumenge, no arribará may á ser un *Frégoli*.

En *Los Descamisados* sobresurtiren los Srs. Barce-

lò y Canut y la Sra. Puchol, que fèu una *señora Eulogia* hasta allà.

Rebi nostre aplauso també 'l pianista Sr. Bartumeus, per lo molt ajustats que surtiren los números de 'l corò y schotichs, que ab molta justícia mereixeren los honors de la repetició, com aixís també lo terceto.

La entrada un plè.

LA NUEVA LIRA.—Durant las últimas festas s' ha lluhit aquesta Societat.

Diuenje la secció dramática representá *D. Juan de Serrallonga*, osientant bonas facultats la senyoreta Carme Roig (que tè felissas disposicions per arribar á ser excelent artista) y 'ls Srs. Mestres, Barba (pare y fill), Comas, Fábregas y Gratacòs, donant á l' obra un conjunt acceptable, que hauria estat millor si haguessin escullit la versió catalana feta pe 'l autor don Víctor Balaguer, que es mes propia pera ser representada per catalans devant de públichs catalans.

De tots modos, va anar bè, salvo en algunas escenas de *bocadillos* en las que s' hi notá vacilació. L' últim acte va ser lo millor, 'sent aplaudits la Srta. Roig y 'ls Srs. Mestres, Barba y Comas, y cridats á las taulas.

A la nit se celebrá ball ab orquesta, veyentse molt concorregut pe 'ls socis y per elegants senyoretas, que a' l' entrar eran obsequiadas ab rams de flors.

A mes d' aquets, va ferse subasta de cinch preciosas toyas, que foren molt solicitadas, haventse 'n arribat á oferir de la primera 36 pessetas que va donarlas lo jove D. Jacob Comas, regalant lo ram á la dama de sa elecció. La major part de números de 'l programa degueren repetir-se á instancia de 'ls balladors.

Lo día de la Mercè va donarse una sessió literari-musical, cantantse escullidas pessas per las senyoretas Puig y Servat y 'ls Srs. Barrera y Canal, llejintse poesias castellanas y catalanas (1) y recitant la composició *El dos de Mayo* lo nen Aubert, que va dirla ab un sentiment, gust y entonació notables y sorprendents en un noy de la edat qu' ell tè, per lo que 's vejà aplaudit y felicitat ab verdader entusiasme. Foren molt celebrats los jochs de mans fets pe 'l Sr. Mestres, y per últim hi haguè ball fins á las 10 de 'l vespre.

Felicitem á la Junta per la celebració de las festas descritas.

L' ARPA.—Ben estudiats tenfan sos papers la senyoreta Casajust y 'ls Srs. Mallorquí, Barris, Carbonell y demès, que varen despenyart diuenje a' l' vespre 'l drama *Lo port de salvació*. Degut á l' estudi y á haver fet bons ensaigs, la execució va resultar superior, porque cada hù estava penetrat de lo que havia de expressar lo personatge que interpretava.

En tant es aixís, que á haver tingut mes práctica de la escena tots los intérpretes, la representació hauria estat á nivell d' artistas consumats, porque no hi hauria hagut deficiencias en escenas de conjunt.

No cal dir que van sentirse aplausos justos, tributats á l' acabar-se cada un de 'ls actes.—P.

ANTICHS GUERRERS.—En aquesta Societat se doná diuenje un magnífich ball ab orquesta, vejentse molt concorregut y abundanthi las senyoretas.

Lo diiluns se posaren en escena las aplaudidas

sarsuelas *El hombre es débil*, *Dos carboners* y *Una vieja*, distingintse en son despenyo la Srta. Virgili y 'ls Srs. Carnè, Rosès, Brichs y Planas y 'l corò format per varios socis fòu molt aplaudit y celebrar.

En *Una vieja* y *El hombre es débil*, mereixeren especial menció la Sra. Mayorga y 'ls Srs. Gual, Mestres y Rosès.

Deberiam advertir a' l' Sr. Usall, que quant tingui de fer algún criat, no 's presenti tan mudat com se va presentar ab *Una vieja*, y si ha de fer algún pinxo que no 's vesteixi de gitano com ho va fer en *Dos Carboners*. Es consell d' amich.—A. DE C.

CÍRCOL ARTÍSTICH RECREATIU.—La funció de diuenje va ser bastant concorreguda. La comedia *Perecito*, obtinguè una representació discreta y ajustada, com pocas vegadas se vèu. Lo director, senyor Martí, encarregat de 'l paper de protagonista, nos lo presentá tan ben caracterisat y ab tanta riquesa de detalls, que molts actors consumats podrian envejar-li: las Srtas. Circuns, Colomeras y Colomer y 'ls senyors Vilallonga, Fernández y altres, ajudaren ab sas forsas á la bona interpretació.

La sarsuela *Un caballero particular*, va resentirse de inseguretat en los papers, sobre tot en la part musical: lo dúo de 'l Sr. Martí ab la Srta. Colomeras, va ser lo número mes ajustat: la Srta. Circuns despenyá son paper á conciencia.

LA CATALANA.—Després d' un any d' haver desaparegut lo teatro de dita societat coral, diuenje passat assistirem á l' inauguració de 'l nou qu' es mes elegant que antes.

Aquest ha sigut posat en los primar pis y resulta molt espayós.

Se posá en ecena las sarsueletas *Música clásica* despenyada per la Sra. Valor y 'ls Srs. M. y Riba y *Lo primer día*, per la dita senyora y los senyors Jordi, Rius, Monton y Tall. Los aplausos no escasejaren.

Doná fi la festa ab un ball de societat en obsequi á las senyoretas.

Lo cafè ha suferit alguna millora ab lo cambi de las cadiras per altrás elegantíssimas.

CÍRCOL DE PROPIETARS (*Gracia*).—Lo passat dilluns, festa de la Mercè, tinguè lloch en aquet Centre una funció extraordinaria de sarsuela, en la qual hi treballá la coneguda tiple Sra. Mateu, prenenthi part també una numerosa orquesta dirigida pe 'l mestre Sr. Oliveras.

Las obras posadas en escena foren *El alcaldeintero*, *Carmela* y *Ki-ki-ri-ki*, las que sigueren mitjanament despenyadas, distingintshi principalmente la Sra. Mateu y 'ls Srs. Balmanya y Montaner. La Srta. Romeu y 'ls Srs. Casals, Marin y Vila bè. Lo Sr. Llambret, desastròs en lo personatge de torero (*Escamón*) de la segona de ditas obras, alló si qu' es tocar lo ridícul. Fins hi va haver algun crit de ¡*uera!*

Serfa de desitjar que 'l director se cuydés un xich mes de la escena, porque hi ha algunas parts que no poden anar ni ab corriolas. Los coros regulars. La orquesta cumplí y la direcció cuydada.—R. M.

SALÓ DE DESCANS

Sabem per bon conducto que a' l' comensar la temporada d' ivern, en lo teatro de Novedats s' estrenará la comedia en un acte *Un cop d' ull*, original de D. Lluís Llibre.

(1) La composició *Gloria..... y pollastres*, fou llejida en aqueixa sessió, y 's publica á instancias d' alguns senyors concurrents que desitjan tenirla impresa.

—Avuy publiquem per folletí las planas 3, 4, 13 y 14 de la comedia *Diners ó la vida*.

—La companyia que funcionarà en lo teatro de la Societat «Familiar Obrera» de Sans, durant la próxima temporada, es la següent:

Damas: D.ª Virginia Pérez, Srta. D.ª Concepció Galcerán, Sta. D.ª Susagna Molgosa. Primer galán D. Manel Panadés; Actor cómich, D. Jaume Molgosa; Actors: don Joseph Fages, D. Frederich Carrasco, D. Joseph Guardia, D. Carlos Rubio, D. Joseph Maria Vila, D. Enrich Royo y D. Celestí Vila.

La temporada comensarà 'l 21 de Octubre ab lo drama en 5 actes *Gaspar el idiota* y la pessa *Indicis*.

Las obras en cartera són: *Mariana*, *Felipe Derblay*, *Tenorios* (catalana), *Adriana Lecouvreur*, *La Hostalera de la Vall*, etc. y las pessas, totas catalanas, *Lo mestre de minyons*, *L'ase d'en Mora*, *Lo marit de la di-junta*, *La firma d'en Rovellat* y altrás.

—Demà tindrà lloch en lo local de la Societat Roger de Flor (carrer de Lladó) l'acte de repartició de premis a'ls autors de las composicions distingidas pe'l Jurat calificador de 'l Certamen humorístich de «La Seba».

—Han honrat ab sa visita aquesta Redacció los periódichs *La Defensa*, de Vilanova; *Banco*, *Crédito y Negocios*, d'aquesta capital, y *Gil Blas*, diari que s publica desde 'l día 24 de l' actual.

—La funció donada dissapte en lo teatro de la Societat de la Esquerra de l' Ensanxe y organizada per iniciativa de 'l setmanari *El Fénix*, va ser concorreguda y va produhir bon resultat pe 'l *Dispensario-hospital gratuito de Niños pobres de Barcelona*, á qual benefici s va celebrar l' espectacle. Tots los aficionats y totas las damas van quedar airosos en la representació, á l' igual que las Srtas. Davallillo, Viñas y Torner y 'l baritono senyor Mir, que van donar un concert en l' intermedi de la comedia á la sarsuela.

En lo saló-café hi havia exposat un preciós quadro representant *La Caritat*, obra de 'l Sr. Porsals.

La xaranga de 'l batalló de Figueras va amenisar los entreactes y va lluhir-se executant los números de 'l programa de 'l ball que va durar fins á la matinada.

—Lo diumenje, vigilia de la Mercé, va donarse funció en lo Cassino Provensalense, representantse 'l drama *Guillermo Colmann* y la pessa catalana *Un bateig á cops de puny*, á satisfacció del públich.

Los encarregats de abduas obras foren los artistas de la companyia contractada pera 'l teatro de Sans, quals noms hem dit en altre lloch d'aquesta secció, tots ells deixaren sa reputació artistica tal com tenen per costum. Hi hagué aplausos y 'l públich, posat á batre palmes, fins va aplaudir lo ball ab que dona fi la pessa *Un bateig á cops de puny*, de 'l Sr. Molgosa.

Segons noticias, es fácil que donguin alguna altra funció en aquell teatro la mentada companyia.

—Elegantment imprés en l' establiment de D. Narcís Planadevall, s' ha publicat á Olot la revista pirinenca de Literatura, Art y Ciéncias, titulada: *Album Literari y artistich de «L' Olot»*, publicació que apareixerá quatre vegadas l' any, coincidint ab las quatre estacions. Le número 2, pertanyent á l' Estiu, está exornat ab alguns dibuixos y 'l retrato de l' Excm. Sr. Bisbe de Vich.

Desitjem que tinga molta suscripció per' bè de las lletres catalanas.

—L' incansable periodista y amich nostre D. Anton Tudury Pons, es pare desde fa pochs días de una preciosa nena.

Tant á la tendra criatureta com a'l Sr. Tudury y á sa digna esposa D.ª Eloisa Maestre, desitjem tota classe de felicitats y que aquest ángel que contan en sa familia, logri dissipar en ells tots los pesars d'aquesta vida.

CAVILACIONS

ENDEVINALLA

Si l' home riu, ell també;
si plora, lo mateix fa;
si té alegria, veurá
com ne participa bè.
Pe 'l guapo es un gran consol;
pe 'l vell es un desengany;
pero, ab tot, es un company
que tothom lo mima y vol.

J. GRAU LLANES.

TRENCA-CLOSCAS

Ocata, Palla, Dagueria, Gravina, Tapias, Tamarit, Mata, Pansas, Gobernador, Sabat, Rosa, Manresa,

Ab una lletra de cada un d'aquestos noms, colocats un sota l'altre, combinar lo nom de un carrer de Barcelona.

T. T. T.

Soluciones á las cavilacions de 'ls Ns. 191 y 192

Núm. 191.—*Logogrifo numérich*: EUFROSINA.

Tarjeta: D. JUAN TENORIO.

Núm. 192.—*Xarada*: COVADONGA.

Rombo: R, RAM, RAMAS, RAMONET, MANECH, SECH, T.

Sobre d'envio: CORNELI, ANASTASI, PELAYO, GREGORI, MARCELO.

Ters de silabas: OCATA, CALELLA, TALLADO.

Han enviat las soluciones de 'l núm. 191 los Srs. Valent Giménez, Vicens Andreu Llobet (de Valls) y Pep Xerrayre.

Han remés totas las de 'l núm. 192 los Srs. J. Blanch D., Antón Vilalta, Jo-Mateix y Nomar Renrot; ha endevinat 5 cavilacions lo Sr. Vicens Andreu Llobet (de Valls) y Cap de Trons; n' han acertat quatre, J. P. A. y Rupilla, y n' hem rebut tres que són exactas de J. A. R. y Pep Xerrayre.

A mes s' han rebut 27 cartas ab dos soluciones exactas y las demés no: per lo qual no posem los noms de 'ls que las han remés.

¡Animo y no desmayar! Preparem una cavilació sorpresa pe 'l núm. 197, que potser no la endevinarán los que fins ara las portan totas encertadas.

L' objecte es que sigan molts los distingits que puguin entrar en lo sorteig que hi haurá si passen de tres los que las acertin totas ó que n' envihin exactas major número.

Dissapte contestarem la correspondencia.

A CASARSE TOCAN

Por 30 duros el mobiliario siguiente:

Una cama Viena (matrimonio), un somier muelles (matrimonio), una cómoda con mármol, seis sillas regilla, una mesa noche con marmol, una mesa comedor, seis sillas comedor, un elegante espejo y perchas.

Además hay camas de Viena á 20 pesetas, y de matrimonio á 35. Sillas de regilla á 44 pesetas docena. Juegos de Lavabo Viena mármol á 24 y gran surtido de muebles de todas clases á precios de fábrica.

LA IMPERIAL, Conde del Asalto, 36
BARCELONA

ALMACEN DE MÚSICA

DE

Juan Ayné

Fernando VII, 51 y 53 y Call, 22

BARCELONA

PIANOS SUPERIORES
NACIONALES Y EXTRANJEROS
ARMONIUMS ECONOMICOS

Arxiu y copisteria

DE

FRANCESCH PEREZ POL

Roig, 24, Entresuelo

Imp. Pujol y C.^a -- Tallers, 45.—Barcelona